

РЕШЕНИЕ

№ 7267

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7402** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ срещу РЕШЕНИЕ № 2426 от 30.06.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав, постановено по нахд № 3380/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че в протеклото административнонаказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили пълноценното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Фактическото описание на нарушението било пълно и ясно, станало е абсолютно разбираемо за нарушителя, който се е защитавал срещу него, както в административното производство, така и в съдебната фаза. Правилно е била посочена, като нарушена разпоредбата на чл.209, ал.1 от ЗЕ, „ЧЕЗ Разпределение България“ ЕАД безспорно бил осъществил административното нарушение - представяне на невярна информация с писмо вх.№Е-13-62-103/04.02.2019г. до КЕВР. Противоправният характер на деянието произтичал от нарушението на чл.209, ал.1 от ЗЕ, поради което била ангажирана административнонаказателната му отговорност, която била обективна безвиновна

отговорност. В този смисъл законосъобразно дружеството е било санкционирано, а за определения размер на санкцията са изложени достатъчно мотиви в НП. След като нормата е императивна и съдържа правило, което обвързва дружеството лицензиант с дължимо поведение, което не е извършено в съответствие с нея, то подлежи на санкциониране по реда на ЗАНН. Касаторът моли да бъде отменено решение № 2426 от 30.06.2022г. на СРС, НО, 22-ри състав по нахд № 3380/2022г. и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП № НП-4/27.01.2022г.

В съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба и моли да се отмени решението на въззивния съд с подробни аргументи в касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът- „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, правоприменик на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, в хода на съдебния процес се представлява от пълномощник, който изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни правни съображения в защита на правилността на акта са развити в депозираните по делото на 04.11.2022г. писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава предложение за неоснователност на касационната жалба, решението на СРС е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 2426 от 30.06.2022г. по нахд № 3380/2022г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав е отменил наказателно постановление /НП/ № НП-4 от 27.01.2022г., издадено от председателя на КЕВР, с което на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за извършено нарушение по чл.209, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. Р. Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, изразяващи се в липса в АУАН и в НП на посочена дата и място на извършване на нарушението, липса в АУАН и в НП на описание на всички конкретни фактически признаци на вмененото нарушение за всички конкретни фактически действия, с които е причинен противоправният резултат. Освен това в НП и в АУАН бланкетно била преписана нормата на чл. 209, ал.1 от ЗЕ, без същата да била подкрепена с конкретни обстоятелства от обективната действителност, обуславящи извършването на състав на административно нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд правилно е приложил материалния закон. Не е налице въведеното отменително касационно основание по см. на чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2

от НПК във вр.чл.63в ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата.

Споделя се и окончателния правен резултат за отмяна на наказателното постановление № НП-4/27.01.2022г. на председателя на КЕВР, по следните съображения:

По делото не е налице спор по фактите: Въз основа на издадена заповед № 3-Е-135 от 08.06.2021г., изменена със Заповед №3-Е-291 от 11.11.2021г. на председателя на КЕВР е наредено извършване проверка на ответника по касация относно предоставени неверни данни, във връзка с постъпил сигнал на 31.05.2021г. с вх.№Е-11М-00-22 в КЕВР. Сформирана работна група извършила извънредна проверка по документи на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. В хода на проверката с писма от 11.06.2021г. и от 03.08.2021г. комисията изисквала информация от електроразпределителното дружество. В отговор на тях на 21.07.2021г. и на 12.08.2021г. била представена исканата информация. От получените в КЕВР документи било установено, че с предходно писмо вх.№Е-13-62-103 от 04.02.2019г. „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е представило в КЕВР невярна информация. На 08.10.2021г. бил съставен констативен протокол №Е-14 за извършена от служители на КЕВР проверка, на осн. чл.80 от ЗЕ. Административно-наказателното производство е образувано на 03.12.2021г. със съставяне на АУАН №Е-КРС-37/03.12.2021г. Същият бил съставен срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД с описана фактическа констатация за нарушение на чл. 209, ал.1 от ЗЕ. Актът бил предявен и връчен на датата на съставянето му на пълномощник на нарушителя. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу акта. На 27.01.2022г. председателят на КЕВР е издал НП № НП-4/27.01.2022г., с което била ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касация при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация за нарушение на чл.209, ал.1 от ЗЕ и на основание чл.209, ал.1 от ЗЕ била наложена имуществена санкция в размер 5000лв.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно е прието от въззивния съд наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно посочена дата и място на извършване на нарушението както в съставения акт за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление. Разпоредбата на чл.42, т.3 ЗАНН е императивна и вмениява на актосъставителя задължение за посочване на точната дата и място на извършване на нарушението. Същото е от значение за проверката по спазване на давностните срокове по чл.34 ЗАНН и чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Санкционен акт, който не съдържа указания досежно датата и мястото на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и на страните да формират категорични изводи относно фактическата и правна страна на нарушението и ограничава правото на защита на наказаното лице.

Не е изпълнено и изискването на чл.42, ал.1, т.4, респ. чл.57, ал.1, т.5 пр.1 и 4 от ЗАНН, в АУАН и в НП следва да са описани всички съставомерни фактически признаци на вмененото нарушение, нарушението трябва да бъде описано по начин, по

който не остава съмнение за това какви са фактическите параметри на вмененото нарушение. Не става ясно каква е фактическата страна на осъщественото и при какви обстоятелства е извършено нарушението на чл.209, ал.1 от ЗЕ. В констативния протокол №Е-14 от 08.10.2021г. са описани множество несъответствия в представените от ответника по касация данни, но такива липсват в акта за установяване административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Т.е. липсва изцяло словесно описание на нарушението. В наказателното постановление бланкетно е цитирана разпоредбата на чл.209, ал.1 от ЗЕ, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние и обстоятелствата, при които то е извършено. Същото води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е строго формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Формалността на административно-наказателното производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Изложеното влече извод за наличие на допуснато от касатора нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателния акт. Липсата на минимално изискуемите реквизити на акта по чл.42, т.1-4 ЗАНН, която не позволява на наказващия орган или на нарушителя да формират еднозначни изводи от фактическа и правна страна е съществено процесуално нарушение. Сред възможните процесуални нарушения при издаване на НП, които се явяват основание за отмяната му, могат да се посочат липсата на който и да било от минимално изискуемите реквизити по чл.57, ал.1, т.1-7 ЗАНН, което не позволява на страните и на контролната съдебна инстанция да установят по категоричен и несъмнен начин волята на наказващия орган.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени наказателното постановление, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че Решение №2426 от 30.06.2022г. на СРС, НО, 22-ри състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от пълномощник, които се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2426 от 30.06.2022г., постановено по нахд № 3380/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 22-ри състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД с ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. М. М. и В. Л. С. – членове на Управителния съвет със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“, [улица], Б. Бизнес Център сумата от 80 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.